

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2T/50/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116010591
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Peter Pulman
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6116010591.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Pulmana a prísediacich O.. Z. N. a G. F. na hlavnom pojednávaní 28. júla 2016 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1/ O. R., nar. XX. X. XXXX v W., trvale bytom R., N. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS, Sládkovičova 80, Banská Bystrica- Kráľová,

2/ A. G., nar. X. XX. XXXX vo R., trvale bytom R., M. R. S. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS, Sládkovičova 80, Banská Bystrica- Kráľová,

s ú v i n n í , ž e

v čase o 11. 20 hod. dňa 29. 10. 2014 v Banskej Bystrici na ulici F. X v Obchodnom dome Prior, v predajni spoločnosti T. s.r.o., na druhom poschodí, O. R. presne nezisteným spôsobom bez poškodenia zámku otvoril uzamknuté dvere presklenej vitríny, pričom počas prekonávania uzamykacieho mechanizmu obžalovaný A. G. dával pozor, aby neboli pri čine pristihnutí. Následne najprv obžalovaný O. R. a po ňom obžalovaný A. G. z tejto vitríny zobrali spolu 7 ks náramkových hodínok zn. Timex v celkovej hodnote 812 € a z miesta skutku odišli, čím pre spoločnosť T. s.r.o., so sídlom A. XX/XXXX, G., IČO: XX XXX XXX, spôsobili škodu krádežou vo výške 812 €,

pričom O. R. bol za takýto čin v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen vydaným a právoplatným dňa 9. 2. 2013, pod spisovou značkou 0T/15/2013, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen vydaným a právoplatným dňa 16. 7. 2013 pod spisovou značkou 0T/97/2013 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) ods. 3 písm. b) Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Zvolen vydaným dňa 17. 1. 2014 a právoplatným dňa 4. 2. 2014 pod spisovou značkou 0T/153/2013 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 13. 6. 2015 v nadväznosti na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica vydaný a právoplatný dňa 22. 10. 2014 pod spisovou značkou 3To/80/2014, za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. b) písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica vydaným dňa 16. 7. 2014 a právoplatným dňa 16. 7. 2014 pod spisovou značkou 4T/75/2013 za prečin krádeže, podľa § 212 ods. 2 písm. f) ods. 3 písm. b) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a

A. G. bol za takýto čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen vydaným a právoplatným dňa 8. 8. 2013, pod spisovou značkou 0T/107/2013, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, trestným rozkazom

Okresného súdu Zvolen vydaným a právoplatným dňa 30. 9. 2013, pod spisovou značkou OT/132/2013, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) ods. 3 písm. b) Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Zvolen OT/121/2013 zo dňa 21.05.2014 v nadväznosti na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica vydaný a právoplatný dňa 22. 10. 2014 pod spisovou značkou 3To/93/2014 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona,

t e d a

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu, a to závažnejším spôsobom konania, hoci boli za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdení,

č í m s p á c h a l i

zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

1/ Obžalovaný O. R.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 5 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

2/ Obžalovaný A. G.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona v trestnom rozkaze Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/15/2015 zo dňa 13. 02. 2015 a v trestnom rozkaze Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/71/2015 zo dňa 19. 05. 2015 sa zrušujú výroky o trestoch ako aj všetky rozhodnutia a opatrenia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce.

Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovaným každému zvlášť ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní povinní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu spoločnosti T. vo výške 812 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dokazovaním na hlavnom pojednávaní mal súd za preukázané, že v čase o 11. 20 hod. dňa 29. 10. 2014 v Banskej Bystrici na ulici F. X v Obchodnom dome Prior, v predajni spoločnosti T. s.r.o.,

na druhom poschodí, O. R. presne nezisteným spôsobom bez poškodenia zámku otvoril uzamknuté dvere presklenej vitríny, pričom počas prekonávania uzamykacieho mechanizmu obžalovaný A. G. dával pozor, aby neboli pri čine pristihnutí. Následne najprv obžalovaný O. R. a po ňom obžalovaný A. G. z tejto vitríny zobrali spolu 7 ks náramkových hodiniiek zn. Timex v celkovej hodnote 812 € a z miesta skutku odišli, čím pre spoločnosť T. s.r.o., so sídlom A. XX/XXXX, G., IČO: XX XXX XXX, spôsobili škodu krádežou vo výške 812 €,

pričom O. R. bol za takýto čin v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen vydaným a právoplatným dňa 9. 2. 2013, pod spisovou značkou OT/15/2013, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen vydaným a právoplatným dňa 16. 7. 2013 pod spisovou značkou OT/97/2013 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) ods. 3 písm. b) Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Zvolen vydaným dňa 17. 1. 2014 a právoplatným dňa 4. 2. 2014 pod spisovou značkou OT/153/2013 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 13. 6. 2015 v nadväznosti na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica vydaný a právoplatný dňa 22. 10. 2014 pod spisovou značkou 3To/80/2014, za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. b) písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica vydaným dňa 16. 7. 2014 a právoplatným dňa 16. 7. 2014 pod spisovou značkou 4T/75/2013 za prečin krádeže, podľa § 212 ods. 2 písm. f) ods. 3 písm. b) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a

A. G. bol za takýto čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen vydaným a právoplatným dňa 8. 8. 2013, pod spisovou značkou OT/107/2013, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen vydaným a právoplatným dňa 30. 9. 2013, pod spisovou značkou OT/132/2013, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) ods. 3 písm. b) Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Zvolen OT/121/2013 zo dňa 21.05.2014 v nadväznosti na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica vydaný a právoplatný dňa 22. 10. 2014 pod spisovou značkou 3To/93/2014 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Obaja obžalovaní priznali spáchanie skutku ako takého, že predmetné hodinky odcudzili ale namietali, že pri tom ako ich ukradli žiadne násilie nepoužili, nemanipulovali so zámkom, pretože skrinka bola odomknutá a tak iba využili príležitosť, ktorá sa im naskýtla. Zhodne uviedli, že obžalovaný R. zobral 4 ks hodiek a obžalovaný G. 2 ks.

Súd považoval obhajobu obžalovaných za vyvrátenú výpoveďou svedkyne F. T., predavačky predajne, ktorá uviedla, že dňa 29.10.2014 v čase pred 12,00 h bola na predajni, pričom prišiel za ňou nejaký pán, že majú otvorenú vitrínu. Keď vitrínu skontrolovala zistila, že táto je otvorená a chýba 7 ks hodiniiek zn. Timex. Zámok na vitríne vyzeral byť nepoškodený a podarilo sa jej ho opätovne uzamknúť. Následne pozrela kamerový záznam, na ktorom bolo vidieť, že sa v blízkosti vitríny pohybovali dvaja mladí muži. Jeden otvoril vitrínu a potom z nej obaja vybrali hodinky. Tento kamerový záznam bol vydaný polícii. Na kamerovom zázname bol čas 12.20 z toho dôvodu, že ešte nebol prestavený zimný čas. Vylúčila možnosť, že by skrinka bola odomknutá, pretože vždy keď obslúžila zákazníka skrinku zamkla.

Svedkyňa súčasne ako splnomocnená zástupkyňa poškodenej spoločnosti uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 812 Eur.

Na obsah výpovede svedkyne nadväzuje kamerový záznam, ktorý spomínala, pričom súd na hlavnom pojednávaní oboznámil fotodokumentáciu obstaranú orgánmi prípravného konania z tohto záznamu. Ani jedna zo strán v konaní nežiadala vykonať oboznámenie kamerového záznamu jeho prehratím.

Z tejto fotodokumentácie pre súd vyplynulo, že obžalovaní sa pristavili pri vitríne s hodinkami, obžalovaný A. G. dával pozor a obžalovaný O. R. si čupol k vitríne a rukami niečo robil v oblasti zámku, čo trvalo cca 20 sekúnd. Následne sa postavil a hneď nato sa opäť zohol k vitríne, otvoril dvere a vybral z nej hodinky, hneď nato sa k vitríne nahol aj obžalovaný A. G. a tiež z nej vybral hodinky. Toto trvalo cca 10 sekúnd.

Z fotodokumentácie nie je zrejmé, koľko hodiniiek obžalovaní takto vybrali, ale aj keď tvrdili, že to bolo 6 ks hodiniiek súd nemal dôvod neveriť svedkyňi, ktorá bezprostredne po ich čine zistila, že z vitríny bolo

odcudzených 7 ks hodínok, pričom z kamerového záznamu nevyplýva, že by nejaká ďalšia osoba po odchode obžalovaných využila príležitosť a odcudzila ten 1 ks sporných hodínok.

Súd vo svetle týchto dôkazov obhajobu obžalovaných hodnotil ako účelovú, vedenú s cieľom znížiť ich postih za tento skutok, pretože ako osoby, ktoré sústavne páchajú trestnú činnosť majetkovej povahy veľmi dobre vedeli, že v prípade, že v tejto krádeži nepôjde o vlámanie im hrozí uloženie trestu odňatia slobody maximálne na tri roky, kým pri kvalifikácii ich konania, že sa ho dopustili vlámaním im hrozilo ukladanie trestu na 3 až 10 rokov, nehovoriac už o tom, že u obžalovaného O. R. hrozil vzhľadom na opakované spáchanie zločinu trest ešte prísnejší.

Súd po právnej stránke konanie obžalovaných kvalifikoval ako spáchanie zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) ods. 4 písm. b) Trestného zákona naplní ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, čin spácha hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spácha závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. e) Trestného zákona sa pod pojmom závažnejší spôsob konania rozumie spáchanie trestného činu vlámaním.

Prisvojením resp. zmocnením si veci je aj situácia, keď páchatel' poškodenému odníme vec alebo aspoň znemožní obnovenie dispozičného práva resp. sa jej zmocní pre seba. t. j. zbaví skutočného vlastníka práva nakladať so svojou vecou a to bez existencie súhlasu oprávnenej aby sám s ňou nakladal ako s vlastnou.

Kvalifikačný znak vlámania je naplnený aj vtedy, ak páchatel' prekážku neprekonaná za použitia násilia. Stačí akékoľvek jej odstránenie, otvorenie, preskočenie, prelezanie a pod. Bude tomu tak aj vtedy, keď páchatel' otvorí dvere pravým kľúčom.

Z uvedeného vyplýva, že aj keď nie je možné presne určiť, akým spôsobom obžalovaní prekonali uzamknutie vitríny, pričom nie je možné prisvedčiť na ich obhajobu, že táto bola otvorená, pretože by obžalovanému R. netrvalo 20 sekúnd zistenie, že je otvorená, ale naopak, je preukázaná jeho manipulácia s uzamknutím počas tohto časového úseku a súd mal potom za to, že kvalifikačný znak vlámania bol obžalovaným preukázaný.

Pod pojmom škoda sa rozumie aj reálny úbytok na majetku poškodeného, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu nato, či ide o škodu na veci alebo na právach, pričom je nepochybné, že obžalovaní z dispozície poškodenej spoločnosti odňali tovar, ktorý slúžil na jeho dosahovanie zisku.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchala sama a v tomto smere aj obžalovaný G., ktorý vitrínu neotváral a zo zámkom nemanipuloval zodpovedá rovnako ako priamy páchatel' obžalovaný R., pretože na základe rozdelenia úloh medzi nimi, keď on dával pozor, aby neboli vyrušení, obaja konali s rovnakým cieľom prisvojiť si cudzie veci a bol minimálne uzrozumený, že tak konajú prekonávajúc prekážku, účelom ktorej bolo zamedziť vniknutie do priestorov, kde bol tovar vystavený na predaj.

Pri úvahách o treste za takto zistené zavinenie súd vychádzal z ustanovení § 34 Tr. zákona, teda prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, výšku spôsobenej škody. Tiež prihliadal na zavinenie a pohnútku obžalovaných, pričom súd konštatuje, že obžalovaní konali so zisťným motívom obohatiť sa na úkor iného. Súd zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom dospel k záveru, že obom obžalovaným priťažuje, že už boli za trestný čin odsúdení a obžalovanému A. G., vzhľadom na to, že prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu priťažuje aj to, že spáchal viac trestných činov. Poľahčujúce okolnosti ani u jedného z obžalovaných súd nezistil.

Zároveň súd v zmysle § 34 Tr. zákona prihliadal aj na možnosti nápravy obžalovaných, kde je súd toho názoru, že uložený trest má plniť iba generálnu prevenciu, aby odradil iných občanov od páchania trestnej činnosti. Vzhľadom na sústavné páchanie trestnej činnosti obžalovanými, za ktorú sú im opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody má súd za to, že trest vo vzťahu k ich osobám už nemôže plniť prevýchovný charakter a jeho účelom tak je iba ochrana spoločnosti izolovaním obžalovaných.

Obžalovaný O. R. bol za svojich 46 rokov života 21x súdne trestaný a 2x priestupkovo riešený, pričom posledné odsúdenia menovaného sú zrejmé zo samotného výroku rozsudku. Predmetný skutok, za ktorý teraz stojí pred súdom spáchal 7 dní po tom, ako bol právoplatne odsúdený za rovnaký trestný čin kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa ods. 4 k § 212 Tr. zákona. Tu súd považuje za potrebné poukázať na to, že odvolací súd mu uložil podstatne miernejší trest (2 roky odňatia slobody) než aký trest mu uložil prvostupňový súd (5 rokov a 4 mesiace) a obžalovaný sa tejto dôvere súdu spreneveril.

Obžalovaný A. G. bol za svojich 36 rokov života 15x súdne trestaný a 2x priestupkovo riešený, pričom posledné odsúdenia menovaného sú tiež zrejmé zo samotného výroku rozsudku. Predmetného skutku sa pritom dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za iný trestný čin.

Za spáchanie zločinu krádeže podľa ods. 4 § 212 Tr. zákona je ustanovený trest odňatia slobody na 3 až 10 rokov.

Nakoľko u obžalovaného O. R. tak, ako je to už vyššie uvedené ide o opakované spáchanie zločinu, súd podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o polovicu, čo znamenalo, že mu mohol ukladať trest odňatia slobody na 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov.

Vzhľadom na vyššie konštatované skutočnosti k osobe obžalovaného a najmä krátkosť času od jeho odsúdenia za zločin za primeraný súd považoval nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému A. Kučerovi prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, pretože skutok spáchal predtým, ako bol za iné trestné činy trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/15/2015 zo dňa 13. 02. 2015 a trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/71/2015 zo dňa 19. 05. 2015 odsúdený. To znamená, že súd mu ukladal jeden trest za všetky tieto trestné činy, čo zároveň znamenalo, že u obžalovaného je namieste ukladať trest za použitia tzv. asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zákona, pretože ide o súbeh zločinu a prečinov, v dôsledku čoho súd zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu na 13 rokov a 4 mesiace, čo by znamenalo, že mu môže ukladať trest odňatia slobody na 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností a spôsob života obžalovaného mal súd za to, že nie je pre obžalovaného neprimerane prísne použiť aj ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona a zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, čo v konečnom dôsledku znamenalo, že mohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody na 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace.

Za primeraný súd potom u obžalovaného A. G. považoval súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov., pričom súčasne v trestnom rozkaze Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/15/2015 zo dňa 13. 02. 2015 a v trestnom rozkaze Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/71/2015 zo dňa 19. 05. 2015 zrušil výroky o trestoch ako aj všetky rozhodnutia a opatrenia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd vzhľadom na doterajší spôsob života obžalovaných a na povahu spáchanej trestnej činnosti pri konštatovaní, že nie je možné od obžalovaných očakávať, že povedú po výkone trestov riadny život obom obžalovaným uložil každému zvlášť ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Poškodená spoločnosť prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, o výške ktorej súd nemal žiadne pochybnosti. Súd výšku škody ustálil vo výroku rozsudku, pričom za spôsobenie tejto škody solidárne zodpovedajú obaja obžalovaní, ktorí ju spoločne spôsobili, preto ich zaviazal spoločne a nerozdielne nahradiť škodu spoločnosti T., IČO: XX XXX XXX vo výške 812 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.